

medmindre der gives Garanti for, at en saadan Nedsættelse kommer Forbrugerne til gode.

Hvad det andet Lovforslag angaar, skal jeg bemærke, at der allerede i 1895 er givet Beskyttelse for Telegraf- og Telefonkabler. Naar man den Gang ikke gik videre, var det naturligvis, fordi man den Gang kun havde saadanne elektriske Kabler. Nu bliver Spørgsmaalet praktisk ogsaa med Hensyn til Stærkstrømskabler, og det forekommer mig i og for sig ganske naturligt, at Beskyttelsen ogsaa udvides til saadanne. Jeg ser imidlertid ikke bedre, end at der saaledes, rent juridisk i hvert Fald, opstaar et lille Hul i Lovgivningen, idet man har Beskyttelse for Stærkstrømskabler og de Svagstrømskabler, som bruges til Telefon- og Telegrafanlæg, men derimod ikke for andre Svagstrømskabler. Naar man ikke har foreslaaet Beskyttelse for saadanne Kabler, er det naturligvis, fordi det i Øjeblikket ikke er praktisk, det maa jeg gaa ud fra som givet, og jeg savner tekniske Forudsætninger for at kunne afgøre, om det kan ventes, at saadanne Kabler fremtidig vil kunne faa praktisk Betydning. Det er dog naturligvis vanskeligt med Sikkerhed at sige, at saadanne Kabler ikke kan faa praktisk Betydning, saa at der aldrig vil blive Tale om at føre f. Eks. Belysningselektricitet i en undersøisk Ledning gennem et ganske snævert Færvand uden at omsætte det til Stærkstrøm, og jeg kunde derfor have ønsket — det kunde i alt Fald ikke have skadet det allermindeste —, at det andet Lovforslag havde været affattet saaledes, at Beskyttelsen efter Loven af 1895 var blevet udvidet til alle undersøiske elektriske Ledninger, hvad enten det var Stærkstrøms- eller Svagstrømsledninger. Hvis Lovforslaget havde foreligget fra første Haand i dette høje Ting, vilde jeg derfor ogsaa have bedt taget under Overvejelse, om man ikke skulde foretage denne lille Forandring; men da Sagen jo nu har været behandlet i det andet høje Ting, og en Forandring her altsaa vilde medføre en ny Behandling i Folketinget, skal jeg ikke insistere paa nogen Forandring. Men ganske vist bliver altsaa Resultatet, at hvis det senere maatte blive praktisk, at ogsaa Svagstrømskabler kunde føres under Havet til Benyttelse for andet end Telegrafering og Telefonering, maa man have en ny Lov. I saa Tilfælde faar man altsaa 3 Love til Beskyttelse af saadanne Kabler, hvad der naturligvis til den Tid vil findes at være de to for mange.

Med disse Ord skal jeg paa mine

Partifællers Vegne tillade mig at anbefale begge de foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse.

Jørgen Hald: Som Lovforslaget nu foreligger, efter at det har været behandlet og er vedtaget i det andet høje Ting, hvor der er taget Bestemmelse om, at Afgiften ikke kan forhøjes i Koncessionstiden: 40 Aar; og at Indførselen af den omhandlede Energi er toldfri, skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til hurtig Fremme.

Hey: Jeg kan i visse Henseender være enig med det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Gødskesen) i de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om Ønskeligheden af, at Lovforslaget havde foreligget noget tidligere. Men jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om det er givet, at Koncessionen tages. Den højtærede Minister har altsaa givet denne Koncession og har utvivlsomt været berettiget dertil; men jeg kan ikke se af de Bilag, der ledsager den, om Koncessionsandragerne har modtaget den Koncession, om de vil bringe Planen til Udførelse og er indforstaaede med, at Afgiftsbeløbet beregnes paa den af Folketinget vedtagne Maade. I Sammenhæng dermed vil jeg sige, at jeg savner i Koncessionen en Bestemmelse om et Depositum eller lignende, en vis Garanti for, at Koncessionsøgerne ikke kommer til at sætte Ministerium og Lovgivningsapparatet i Gang, uden at de kan ifalde, om jeg saa maa sige, en lille Kendelse derfor. Det vilde, forekommer det mig, være uheldigt, hvis dette hele store Apparat sættes i Gang til ingen Nytte, at vi vedtager Betingelser, og de paagældende saa bag efter kommer og siger: Nej, nu vil vi ikke, nu kan vi ikke bringe det til Udførelse. Man kender noget lignende, hvis jeg ikke tager fejl, ved Koncessioner paa Jernbaneanlæg. I alle Tilfælde savnes der ikke Sidestykke til, at der forlanges af Koncessionssøgere et Depositum, som hjemfalder til Staten, hvis den Koncession, som meddeles, ikke bliver udnyttet inden en vis Tid. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil oplyse, hvorledes Forholdet her er. Jeg kunde tænke mig, i øvrigt i Tilslutning til, hvad jeg har sagt, at denne Sag blev undergivet en nærmere Behandling i et Udvalg; men jeg vil dog straks udtale, at jeg gaar ud fra, at den kan føres igennem